

Streszczenie decyzji Komisji
z dnia 20 września 2016 r.
dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
oraz w art. 54 Porozumienia EOG

(Sprawa AT.39759 – ARA – Zamknięcie dostępu do rynku)

(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 5586 final)

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)

(2016/C 432/05)

W dniu 20 września 2016 r. Komisja przyjęła decyzję dotyczącą postępowania przewidzianego w art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w art. 54 Porozumienia EOG. Zgodnie z przepisami art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾ Komisja podaje niniejszym do wiadomości nazwy stron oraz zasadniczą treść decyzji, wraz z informacjami na temat wszelkich nałożonych kar, uwzględniając jednak uzasadnione prawo przedsiębiorstw do ochrony ich tajemnic handlowych.

1. WPROWADZENIE

- (1) W dniu 20 września 2016 r. Komisja Europejska przyjęła decyzję przeciwko austriackiemu przedsiębiorstwu Altstoff Recycling Austria Aktiengesellschaft („przedsiębiorstwo ARA”) za naruszenie art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 54 Porozumienia EOG („decyzja”). W decyzji stwierdza się, że przedsiębiorstwo ARA od dnia 1 marca 2008 r. co najmniej do dnia 2 kwietnia 2012 r. nadużywało swojej pozycji dominującej na rynku zwolnień dotyczących domowych odpadów opakowaniowych, i w związku z tym nakłada się na to przedsiębiorstwo grzywnę. Ponieważ przedsiębiorstwo ARA przyznaje się do zarzucanego mu naruszenia, grzywnę tę zmniejsza się. Aby do dalszych takich naruszeń w przyszłości nie dochodziło, w decyzji nakłada się ponadto na przedsiębiorstwo ARA środek naprawczy polegający na zbyciu należącej do tego przedsiębiorstwa infrastruktury służącej do zbierania i sortowania odpadów domowych.

2. POSTĘPOWANIE

- (2) Postępowanie w niniejszej sprawie wszczęto na podstawie nieformalnej skargi złożonej przez przedsiębiorstwo EAV GmbH, przemianowane następnie na Interseroh Austria GmbH (dalej jako „przedsiębiorstwo Interseroh”).
- (3) Komisja, po przeprowadzeniu w 2010 r. niezapowiedzianych inspekcji, w dniu 15 lipca 2011 r. wszczęła postępowanie na podstawie art. 2 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 773/2004 ⁽²⁾. W dniu 17 lipca 2013 r. Komisja przyjęła pisemne zgłoszenie zastrzeżeń skierowane do przedsiębiorstwa ARA, a w dniu 26 listopada 2013 r. miało miejsce złożenie ustnych wyjaśnień. Następnie dnia 10 września 2014 r. i dnia 15 lutego 2016 r. Komisja wysłała do przedsiębiorstwa ARA dwa pisma z opisem stanu faktycznego.
- (4) W dniu 21 lipca 2016 r. przedsiębiorstwo ARA przedstawiło formalną ofertę współpracy („deklaracja współpracy”), przyznając się do naruszenia polegającego na odmowie dostępu do infrastruktury niezbędnej do zbierania i sortowania odpadów domowych w okresie od dnia 1 marca 2008 r. do dnia 2 kwietnia 2012 r. Przedsiębiorstwo ARA zaproponowało również środek strukturalny polegający na zbyciu należącej do niego części infrastruktury służącej do zbierania i sortowania odpadów domowych oraz uznało ten środek za niezbędny i proporcjonalny.
- (5) Komitet Doradczy ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących wydał w tym zakresie pozytywną opinię w dniu 4 sierpnia 2016 r.

3. STRESZCZENIE I OCENA PRAWNA STANU FAKTYCZNEGO

- (6) W imieniu producentów towarów przedsiębiorstwo ARA zarządza systemem zbierania, sortowania i poddawania recyklingowi zużytych opakowań, zwalniając ich tym samym z odpowiedzialności w tym zakresie. W ten sposób „zwalnia” ono producentów z wynikającego dla nich z przepisów prawa obowiązku zbierania, sortowania i recyklingu takich odpadów. Za takie „usługi zwolnienia” producenci wnoszą „opłatę licencyjną”.
- (7) Odpady opakowaniowe mogą powstawać w gospodarstwach domowych („domowe odpady opakowaniowe”) albo w placówkach handlowych końcowego przeznaczenia („odpady opakowaniowe pochodzenia komercyjnego”). Usługa, której naruszenie dotyczy, polega na zwolnieniu obejmującym postępowanie z opakowaniami zużytymi w gospodarstwach domowych („zwolnienie dotyczące domowych odpadów opakowaniowych”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 123 z 27.4.2004, s. 18.

- (8) Przedsiębiorstwo ARA samo nie zajmuje się zbieraniem i sortowaniem zużytych opakowań, na które udzieliło licencji, lecz działa za pośrednictwem dostawców takich usług oraz gmin, na podstawie umów zawartych przez nie z przedsiębiorstwem ARA. Przedsiębiorstwo ARA stworzyło infrastrukturę służącą do zbierania i sortowania odpadów domowych na terenie całej Austrii, w szczególności lekkich (głównie plastikowych) oraz metalowych odpadów opakowaniowych („infrastruktura służąca do zbierania i sortowania odpadów domowych”). Większa część infrastruktury służącej do zbierania i sortowania odpadów domowych należy do dostawców takich usług oraz gmin. Do przedsiębiorstwa ARA należy mniejsza część tej infrastruktury.
- (9) Zgodnie z prawem austriackim obowiązującym w okresie naruszenia (od dnia 1 marca 2008 r. co najmniej do dnia 2 kwietnia 2012 r.) każde przedsiębiorstwo zamierzające wejść na rynek zwolnień dotyczących gospodarstw domowych miało obowiązek wykazać, że jest objęte ogólnokrajowym systemem zbiórki, w celu uzyskania od austriackiego Federalnego Ministerstwa Rolnictwa, Leśnictwa, Środowiska i Gospodarki Wodnej („ministerstwo”) wymaganego pozwolenia systemowego.
- (10) W decyzji stwierdza się, że w okresie naruszenia nie było możliwości zorganizowania drugiej infrastruktury służącej do zbierania i sortowania odpadów domowych oraz że istniejąca infrastruktura stanowiła niezbędny element pozwalający na wejście na rynek zwolnień dotyczących gospodarstw domowych. Ze względu na bariery o charakterze prawnym, praktycznym i ekonomicznym bardzo mało prawdopodobne było, że przedsiębiorstwo zamierzające wejść na rynek uzyskałoby od Ministerstwa pozwolenie systemowe w oparciu o odrębną infrastrukturę służącą do zbierania i sortowania odpadów domowych. Ministerstwo już wcześniej jasno wyraziło obawy dotyczące możliwości zorganizowania drugiej infrastruktury służącej do zbierania i sortowania odpadów domowych.
- (11) W okresie naruszenia przedsiębiorstwo ARA zarządzało jedynym na rynku zwolnień dotyczących odpadów domowych systemem posiadającym pełny zakres funkcji i tym samym zajmowało na tym rynku pozycję dominującą. Przedsiębiorstwo ARA dysponowało jedyną całościową infrastrukturą służącą do zbierania i sortowania odpadów domowych. Gdy przedsiębiorstwo Interseroh wystąpiło o dostęp do infrastruktury służącej do zbierania i sortowania odpadów domowych, przedsiębiorstwo ARA odmówiło takiego dostępu na zasadzie wspólnego korzystania. Przedsiębiorstwo ARA uczyniło tak poprzez narzucenie swoim konkurentom nieuzasadnionych warunków wspólnego korzystania z infrastruktury służącej do zbierania i sortowania odpadów domowych oraz, w szczególności, poprzez potencjalne ograniczenie dostępu do tej infrastruktury poszczególnym regionom, mimo tego że nie ma możliwości zorganizowania drugiej takiej infrastruktury ani na szczeblu regionalnym, ani krajowym w całej Austrii, a infrastruktura ta jest niezbędna do wejścia na rynek.
- (12) W decyzji stwierdza się, że przedsiębiorstwo ARA tym samym nadużyło swojej pozycji dominującej na rynku zwolnień dotyczących domowych odpadów opakowaniowych, odmawiając swoim potencjalnym konkurentom dostępu do infrastruktury służącej do zbierania i sortowania odpadów domowych, która nie może być powielona.

4. PRZYZNANIE SIĘ

- (13) W dniu 21 lipca 2016 r. przedsiębiorstwo ARA przedstawiło formalną deklarację współpracy. Deklaracja współpracy zawiera w szczególności wyrażone w sposób jasny i jednoznaczny przyznanie się przedsiębiorstwa ARA do tego, że ponosi ono odpowiedzialność za naruszenie polegające na nieumyślnej odmowie niezbędnego dostępu do infrastruktury służącej do zbierania i sortowania odpadów domowych w okresie od dnia 1 marca 2008 r. do dnia 2 kwietnia 2012 r. Przedsiębiorstwo ARA przedstawiło swoją deklarację współpracy pod warunkiem że nałożona na nie maksymalna grzywna nie przekroczy wysokości określonej w tej deklaracji.

5. CZAS TRWANIA NARUSZENIA

- (14) Naruszenie rozpoczęło się w dniu 1 marca 2008 r. (miesiąc, w którym przedsiębiorstwo ARA odrzuciło prośbę przedsiębiorstwa Interseroh o dostęp do infrastruktury na zasadzie wspólnego korzystania). Naruszenie trwało co najmniej do dnia 2 kwietnia 2012 r., kiedy to projekt nowej austriackiej ustawy o gospodarowaniu odpadami (niem. „AWG 2013”) był konsultowany z uczestnikami rynku i zainteresowanymi stronami. Projekt ustawy zawierał jasno sformułowany obowiązek udostępniania istniejącej infrastruktury służącej do zbierania i sortowania odpadów domowych, będącej pod kontrolą przedsiębiorstwa ARA, jak również zapewnienie, że przedsiębiorstwo ARA nie będzie już mogło blokować gminom ani dostawcom usług dostępu do innych systemów zwolnień na zasadzie wspólnego korzystania.
- (15) AWG 2013 (podobnie jak projekt ustawy z kwietnia 2012 r.) nie daje pełnej jasności co do infrastruktury służącej do zbierania i sortowania odpadów domowych, która w okresie naruszenia należała do przedsiębiorstwa ARA, jednakże Komisja nie posiada wystarczających dowodów, aby wykazać, że przedsiębiorstwo ARA blokowało dostęp do tej infrastruktury również po dniu 2 kwietnia 2012 r., gdy okoliczności na rynku właściwym znacząco uległy zmianie ze względu na konsultacje dotyczące projektu ww. ustawy.
- (16) W decyzji uznano zatem, że naruszenie rozpoczęło się w dniu 1 marca 2008 r. i trwało co najmniej do dnia 2 kwietnia 2012 r.

6. GRZYWNY

- (17) Ustalając kwotę grzywny, Komisja uwzględniła wagę i czas trwania naruszenia. Naruszenie rozpoczęło się w dniu 1 marca 2008 r. i trwało co najmniej do dnia 2 kwietnia 2012 r.

- (18) W niniejszej sprawie nie występują okoliczności obciążające ani łagodzące.
- (19) Obniża się wysokość grzywny o 30 %, biorąc pod uwagę, że przedsiębiorstwo ARA przystało w toku postępowania na współpracę z Komisją. Przedsiębiorstwo ARA podjęło współpracę w toku postępowania, przyznając się do naruszenia, przyczyniając się do usprawienia postępowania, jak również przedstawiając propozycję zastosowania środka naprawczego w celu zagwarantowania, że naruszenie w przyszłości się nie powtórzy.
- (20) W konsekwencji, ostateczna wysokość grzywny nałożonej na przedsiębiorstwo ARA zgodnie z art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 wynosi 6 015 000 EUR.

7. ŚRODKI NAPRAWCZE

- (21) Decyzja nakłada na przedsiębiorstwo ARA obowiązek zbycia części należącej do niego infrastruktury służącej do zbierania i sortowania odpadów domowych. Środek ten został zaproponowany przez przedsiębiorstwo ARA w jego deklaracji współpracy. Przedsiębiorstwo ARA uznaje, że zbycie infrastruktury jest niezbędne i proporcjonalne dla usunięcia naruszenia.
- (22) Środek ten jest niezbędny. AWG 2013 nie odnosi się w sposób jednoznaczny do obowiązku przyznania w ramach systemu zwolnień dostępu do własnej części infrastruktury służącej do zbierania i sortowania odpadów domowych w sytuacji, gdy konkurent dąży do wspólnego korzystania z systemu poprzez zawarcie stosownych umów z dostawcami takich usług i gminami. Zbycie należącej do przedsiębiorstwa ARA infrastruktury jest z powyższych względów niezbędne w celu zapewnienia, aby najbardziej bezpośrednie sposoby odmowy korzystania z infrastruktury systemu nie były już temu przedsiębiorstwu dostępne oraz aby nie zaczęło ono ponownie nadużywać pozycji dominującej.
- (23) Zaproponowany środek naprawczy jest również proporcjonalny, ponieważ nie ma innego, mniej obciążającego środka, który doprowadziłby w sposób równie efektywny do usunięcia potencjalnie utrzymującego się stanu niepewności prawa odnośnie do istnienia po stronie przedsiębiorstwa ARA obowiązku udostępniania tej części infrastruktury na zasadzie wspólnego korzystania.
-